

OFFICIA PROPRIA

ARCHIDIECESIS FRIBURGENSIS

PARS VERNA

FESTA MARTII

Die 2 Martii
B. Henrici Susonis
Confessoris

Duplex (m. t. v.)

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum. R. Stolum glóriæ
induit eum.

Ad Magnif. Ant. Similabo
eum * viro sapienti, qui ædificávit
domum suam supra petram.

Oratio

DEUS, qui beátum Henricum
Confessórem tuum córporis
mortificatióne et caritate
mirábilem effecísti: concéde;
ut Christum crucifíxum corde
diligere, et ópere in nobis
exprímere valeámus. Per eúndem
Dóminum.

Et fit Com. Feriæ.

In I Nocturno Lectiones Beátus vir,
de Communi Conf. non Pont. 1 loco.

In II Nocturno

Lectio iv

ENRÍCUS Suso, Joánnes
a Suévia dictus, ubi ex
illústri familia ortus,
cognómen non a patre Montése,
sed pótius Sunon a Matre, ceu
piíssima fémina retínuit. Juste
sanctéque educátus ádeo in
virtútibus profécit, ut décimo
tértio ætátis anno ad altióra a Deo
vocátus, Prædicatórum Ordini
Constántiæ nomen déderit.
Humánæ vero fragilitáti in
religióne páululum indúlgens,
per quinquénium ita se hábuit,
ut leves communésque culpas
parvipénderet, donec eum Deus,
volens divítias misericórdiæ suæ
osténdere, a terrénis affectibus

expeditum ad se, pénitus attráxit: propter eáque Henrícus inténis certamínibus et afflictatióibus, quibus retardabátur a via perfectiónis, magno ánimo superátis, cæléstibus solum inhians, Dei præsentiam júgiter contemplári constituit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. **Ÿ.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

CHRISTIÁNÆ mortificatiónis exémpLAR efféctus, Christi passióem in semetípso exprímere miris abstinéntiis. corporísque cruciátibus conátus est; nam cilícium et caténam férream ácubus armátam diu noctúque gestávit, et in ejúsdem passiónis memóriam lígneam crucem clavis férreis hórridam inter scápulas ad carnem sibi aptávit. Super nudam tábulam, ac sine ullo operiménto dormíre solébat; multis prætérea vigíliis, flagellatióibus aliisque

pœniténtiæ opéribus corpus suum, tamquam infensíssimum hostem, quotidie in servitútem redégit. Divíno amóre veheménter accénsus, nomen Jesu sínistro péctoris láteri stylo férreo impréssit; sed Deus, qui ad sublimióra illum vocáverat, córporis cruciátibus hisce amarióres spiritus afflictatiónes adjúnxit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradisi coronávit eum. **Ÿ.** Índuit eum Dóminus lorícám fidei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio vi

QIBUS angústiiis, necnon hóminum moléstiiis ac persecutióibus Henrícus úndique jactátus, in Dei bonitáte confidens, firma spe, humilitáte et patiéntia de advérsis triumphávit. In Ordinis observatióibus erat sollícitus, orándi habens stúdiúm indeféssum, ac siléntium ita servans, ut numquam illud frégerit. Erga Deíparam Vírginem ferventíssimo ferebátur obséquio. Salútem zelans animárum,

innúmeros peccatores ad poenitentiam reduxit, præcipue vero dum magnam Germanis partem, Suëvjam imprimis et Alsátiam, verbum Dei continuo prædicans, perlustrávit. Móritur post multos labores plurimæque patientiæ documénta, plenus dierum ac virtutum, in cœnóbio Ulménſi, ubi multis miraculis a Deo claruisse perhibetur. Hujus sancti viri fama longe latèque diffúsa, cultum ecclesiásticum illico ad præsentem usque diem ipsi conciliávit, quo rite probato primo Gregórius décimus sextus Ordini Prædicatórum, deinde Leo décimus tértius Archidioecési Friburgénsi Officium Missámque in ejus honórem benigne concessit.

℞. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam:

* Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ☩. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno Homilia in Evangel. Confiteor tibi Pater, de Communi

Abbatum 2 loco.

IX Lectio de Homilia Feriæ.

AD LAUDES

☩. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℞. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

DEUS, qui beátum Henricum Confessórem tuum córporis mortificatióne et caritate mirábilem effecísti: concéde; ut Christum crucifixum corde dilígere, et ópere in nobis exprímere valeámus. Per eúndem Dóminum.

Et fit Com. Feriæ.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Com. præcedentis et Feriæ.

Die 3 Martii

S. Cunegundis Imperatricis,
Virginis Duplex

☩. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℞. Inténde, prospere procéde, et regna.

Ad Magnif. Ant. Veni, Sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Oratio

DEUS, qui beátæ Cunegúndi Virgini tuæ terréna despícere, et ad cæléstis impérii culmen anheláre tribuísti: concéde, quæsumus; ut ejus imitatione calcátis mundi illécebris, ad gáudia æténa secúri perveníre valeámus. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commem. præcedentis:

Ad Magnif. Ant. Hic vir despiciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Ÿ. Justum dedúxit, **et Oratio** Deus, qui beátum, **ut supra.**

Deinde Com. Feriæ.

In I Nocturno Lectiones De Virgí nibus, **de Communi 1 loco.**

In II Nocturno

Lectio iv

CUNEGÚNDIS Augústa, Germanórum nobilíssimá, ab ineúnte ætáte præclára exhibuit sanctitátis

indícia, ac Deíparæ Virgínis, cui se totam addíxerat, patrocínio mundi illécebras, et fluxas carnis voluptátes ea morum severitáte coércuit, ut virginitátem quoque perpétuam cólere, atque angélicam in terris vitam ágere proposúerit. Verum paréntum jussis, qui illam in matrimónium despónderant, obtemperáre coácta, illud a cælésti sponso, qui páscitur inter lília, précibus efflagitávit, ut quem suscíperet virum, virginitátis suæ custódem inveníret. Henríco itaque Baváriæ duci, cognométo Pio, póstea Romanórum imperatóri, in matrimónium trádicta, raro exémplo virginitátem ipso annuente illibátam servávit: in cujus testimónium, cum aliquándo, instigánte humáni géneris hoste, suspício quædam contra ipsam fuisset exórtá, nudis pédibus super ignitos vómeres incédens illæsa, egrégium suæ innocétiæ præbuit arguméntum, quod sanctus ipse Henrícus suprémó mortis témpori appropínquans, abundántius declarávit; accítis namque

impérii procéribus, aliisque principibus viris, ac sanctæ Virginis consanguineis: qualem mihi, inquit, eam assignastis, talem reddo: víginem dedístis, víginem reddo.

℞. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter délixtera tua.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Et.

Lectio v

SINGULÁRI erga ecclésiás pietáte prædita, sanctum Henricum cónjugem suum ad eas construéndas et locupletándas exhortatióibus incitávit, ópibus adjúvit.

Bambergensem itaque episcopátum própriis facultátibus fundátum, beáto Petro Apostolorum Príncipi, Romanæque Ecclésiæ vectigálem fecérunt, plúribus áliis templis et cœnóbiis cæsará plane munificéntia locupletátis. Cum pene ómnia, quæ habébat in terris, Christi ecclésiis, ac paupéribus distribuísset, seípsam quoque defúnto viro in Jesu Christi obséquium impéndit,

ac sancti Patris Benedícti régulam professá, et regnum mundi et omnem ornátum sæculi ingénti ánimi demissióne contémnens, sanctum religiósæ vitæ propósitum usque ad mortem exactíssime custodívit.

℞. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi

JUGI itaque virtútum exercítio, cum annos quíndecim in cœnóbio bonórum óperum méritis cumuláta transegísset, ad cæléstis Agni núptias, quas únice optáverat, invitáta sancto fine quiévit. Fámulæ suæ sanctitátem Deus illico póstmodum crebris miráculis demonstrávit; nam ad ejus túmulum cæci visum, claudi gressum, surdi audítum, muti loquélam, aliisque multis ac diutúrnis affécti languóribus salútem retulérunt; sed illud inprímis nóbile, quod pulvis de sepúlchro ejus assúptus sæpe in fruméntum convérte

repértus sit. Quibus rite probátis, ab Innocéntio tertio Pontífice Máximo sanctárum vírginum número est adscrípta.

R. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus; * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne.

V. Spécie tua et pulchritúdine tua; inténde, prospere procéde, et regna. **Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.**

In III Nocturno Homilia in Evangel. Simile erit regnum cælórum decem virgínibus, de Communi 1 loco.

IX Lectio de Homilia Feriæ

AD LAUDES

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Símile est regnum cælórum * hómini negotiátóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Oratio

DEUS, qui beatæ Cunegúndi Virgini tuæ terréna despícere, et ad cæléstis impérii culmen anheláre tribuísti:

concéde, quæsumus; ut ejus imitatióne calcátis mundi illécebris, ad gáudia ætérna secúri perveníre valeámus. Per Dóminum nostrum.

Et fit Com. Feriæ.

IN II VESPERIS

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Veni, Sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Et fit Com. sequentis:

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolum glóriæ índuit eum.

Oratio

DEUS, qui inter regáles delicias et mundi illécebras sanctum Casimírum virtúte constántiæ roborásti: quæsumus; ut ejus intercessióne fidéles tui terréna despícant, et ad cæléstia semper aspírent.

Deinde post Com. Feriæ Com. S.

Lucii I Papæ et Mart.:

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit: fundatus enim erat supra firmam petram.

✠. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

DEUS qui nos beáti Lucii Martyris tui atque Pontíficis annua solemnitate lætíficas: concede propítius; ut cujus natalícia cólimus, de ejúsdem étiam protectione gaudeámus. Per Dóminum.

Die 6 Martii

S. Fridolini **Confessoris**
Duplex

✠. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolum glóriæ induit eum.

Ad Magnif. Ant. Similabo eum * viro sapienti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

DEUS, qui perfécte coram te ambulántibus protéctor

es et merces magna nimis: da nobis beáti Fridolíni Abbátis intercessióne et exémplo temporália despícere, et ad te tota mentis intentióne festináre. Per Dóminum.

Et fit Com. Ss. Perpetuæ et Felicitatis Mm.:

Ant. Istárum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

✠. Glória et honóre coronásti eas, Dómine. **R.** Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum.

Oratio

DA nobis, quæsumus, Dómine, Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum Perpétuæ et Felicitátis palmas incessábili devotióne venerári: ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiiis. (Per Dóminum.)

Deinde Com. Feriæ.

In I Nocturno Lectiones Beátus vir, de Communi Conf. non Pont. 1 loco.

In II Nocturno

Lectio iv

FRIDOLINUS, in Hibérnia nóbili gènere ortus, jam a juventúte sciéntia ac pietáte elúxit. Sacerdótio insignitus et máxime egrégiis ánimi dótibus præditus, verbum Dei cum tanta eloquéntia et cum tanto ómnium appláusu prædicábat, ut præcípui honóribus propter suam artis oratóriæ perítiam afficerétur. Ast celebritátem humilitáti postpónens, divítias et omnem sáeculi pompam spernens, opes patérnas inter cognátos, páuperes et ecclésiás divisit, sicque sponte pauper factus, pátriam reliquit et in Gálliam sese cóntulit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. **Ÿ.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

IBI váriis in locis cum ingénti zelo verbum Dei annuntiádo, multos in virtúte firmávit, multos

ad pœniténtiam vocávit, plúrimos ad veri Dei notítiam et cultum perdúxit. Tandem in Pictávii subúrbiis cónstitit, ubi monastérii sancti Hiláarii eléctus fuit Abbas. In rudéribus ecclésiæ suæ ossa magni Hiláarii detéxit, éaque in ecclésia, quam delápsam una cum monastério instaurávit, honorífice recóndidit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **Ÿ.** Induit eum Dóminus lorícá fidei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio vi

CARITÁTIS igne consúptus Pictávium reliquit, plures Gálliaé provincias lustrávit, quasi tuba exáltans vocem suam, verbi Dei indeféssus præco. Vária in váriis locis templa et monastéria struxit. In Alsátia quoque et ípsamet civitáte Argentína, quam máxime Dei glóriæ et animárum salúti operátus fidei propagátor, demum in Séckingen, Rheni ínsula prope Basiléam, in finibus Suévie, consédit, ubi in honórem sancti Hiláarii

templum et duplex monastérium, álterum pro mónachis et álterum pro moniálibus, constituit, ea sapientissime rexit, et ibi circa annum quingentésimum trigésimum octávum post Christum natum sanctissime in Dómino obdormívit.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **V.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. **Quia.** Glória Patri. **Quia.**

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélíi secúndum
Mattæum

Lectio vii **Cap. 24, 42-47**

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus ómnia et secúti sumus te; quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homília sancti Hiláarii Epísco-pi

Can. 20.

APÓSTOLI dictis Dómini hæc reddunt: reliquísse se ómnia et cum ipso esse. Quibus Dóminus, cum

séderit in majestátis suæ sede, sessúros super sedes duódecim ac tótidem tribus Israël judicatúros spopóndit, omnibúsque qui univérsa reliquerint propter nomen ejus, fructum céntupli præmii reservátum, multos autem ex novíssimis primos futúros et ex primis futúros novíssimos. Multa sunt, quæ non sinunt nos simplici intelléctu dicta evangélica suscípere.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **V.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. **Ipse.**

Lectio viii

INTERPÓSITIS nonnúl-lis rebus, quæ ex natúra humáni sensus sibi contrária sunt, ratió-nem quærere cæléstis intelligéntiæ admonémur. Apóstoli dicunt et sequi se Christum, et se ómnia reliquísse. Quómodo ígitur fiunt tristes, et quómodo métuunt, dicéntes salvum esse néminem posse? Namque et ab áliis fieri póterat, si quid

fecissent ipsi. Deinde cum fecissent, quare metus, vel unde susceptus est? Additur etiam in responsione Domini, hæc apud homines impossibilia, possibilia apud Deum. Numquid apud homines impossibilia erant, quæ et Apostoli se fecisse gloriantur, et fecisse eos Dominus agnoscit?

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. **Ps.** Vigilate ergo, quia nescitis quæ hora Dominus vester venturus sit. **Et. Glória Patri. Et.**

IX Lectio de Homilia Feriæ.

AD LAUDES

Ps. Justum deduxit Dominus per vias rectas. **R.** Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, intra in gaudium Domini tui.

Oratio

DEUS, qui perfecte coram te ambulantis protector

es et merces magna nimis: da nobis beati Fridolini Abbatis intercessione et exemplo temporalia despiciere, et ad te tota mentis intentione festinare. Per Dominum.

Et fit Com. Ss. Perpetuæ et Felicitatis Mm.:

Ant. Istarum est enim regnum celorum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

Ps. Glória et honore coronasti eas, Domine. **R.** Et constituisti eas super opera manuum tuarum.

Oratio

DA nobis, quæsumus, Domine, Deus noster, sanctarum Martyrum tuarum Perpetuæ et Felicitatis palmas incessabili devotione venerari: ut, quas digna mente non possumus celebrare, humilibus saltem frequentemus obsequiis. (Per Dominum.)

Deinde Com. Feriæ.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Com. præcedentis:

Ant. Hic vir despiciens mundum

et terréna, triúmphans, divítias
cælo cóndidit ore, manu.

Ÿ. Justum dedúxit **et Oratio**
Deus, qui perfécte, **ut supra.**

Deinde Com. Ss. Perpetuæ et
Felicítatis, ut supra ad Laudes

Postea Com. Feriæ.

Die 15 Martii

S. Clementis Mariæ Hofbauer

Confessoris Duplex

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum. R. Stolum glóriæ
índuit eum.

Ad Magnif. Ant. Similabo
eum * viro sapienti, qui ædificávit
domum suam supra petram.

Oratio

DEUS, qui beátum Cleméntem
Mariám miro fidei róbore
et invíctæ constántiæ virtúte
decorásti: ejus méritis et exémplic
fac nos, quæsumus, ita fortes
in fide et caritáte fervéntes; ut
præmia consequámur æténa. Per
Dóminum nostrum.

Et fit Com. Feriæ.

In I Nocturno Lectiones Beátus vir,
de Communi Conf. non Pont. 1 loco.

In II Nocturno

Lectio iv

LEMENS Mariá Hófbauer
Tassovítii in Morávia
natus, a prima ætáte
in schola christiánæ perfectiónis
eruditus est; magístra potíssimum
religiosíssima matre, quæ
puérulum post patris óbitum,
osténsa Christi Dómini e cruce
pendéntis imágine, sic allocúta
fertur: En fili, qui hinc in
pósterum tibi futúrus est pater,
cura ut per eam, quæ ipsi
placet, vjam incédas. Adoléscens
pistóriam artem dídicit; sed ad
majóra se vocári præséntiens
cœpit inter laboriöse artis
exercítium ad stúdiu incúmbere
litterárum. Bis Romam pedes ad
límina Apostolórum peregrinátus
est, bis étiam rerum cæléstium
contemplatióni libérius vacatúrus
in erémum secéssit. Verum
Deo illum ad altióra vocánte,
intermíssa litterárum stúdia
in Vindobonénsi Universitáte
repétiit navitérque prosecútus
est; donec ex purióre fonte sacras
disciplínas haustúrus Romam
tértium remigrávit. Ibi in sancti

Alfónsi. familiam singulári Dei providéntia cooptátus est, quam ipsíus ópera in díssitas regiónés propagátum iri sanctus idem Parens divíno instíntu præsénsit ac palam prænuntiávit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérrnam. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

ABSOLÚTO cum magno spíritus fervóre tirocínio ac présbyter factus, in septentrionáles Európe provincias a Sede Apostólica missus est. Erécto Varsáviæ in Polónia primo suæ Congregatiónis domicílio, et plúribus sibi adjúntis sóciis, incredíbile est, quam copióso ibi fructu sacerdotália múnera ultra vicénnium expléverit; nihil labóris recúsans, sive ut cathólicos ad bonos mores et pietátis cultum revocáret, sive ut hæréticos et Judæos ad veram fidem addúceret.

Multa étiam ad religiósam juventútis institutióem præstitit. Orphanórum sortem miserátus eréxit hospítium, ubi misérissimos quosque patérna caritáte alébat; visus subínde stipem eórum causa emendicáre, imo nec faciém ab increpántibus et in se conspuéntibus avértere. Inter has autem curas semper coram Deo ámbulans, Deíparæ Virgini, cujus Rosárium assídue recitábat, singuláriter devótus, rectus, simplex, húmilis, cunctis affábilis et benígnus, ómnibus velut sanctitátis exémpplar júgiter prelúxit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Índuit eum Dóminus lorícá fidei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio vi

DE O li confísus, plures institúti sui domus váriis in regiónibus eréxit. Ipse vero multas ob témporum iniquitátem acerbitátes perpéssus, et e Polónia tandem cum suis expúlsus, secéssit Vindobónam,

ubi duodecim postrémis vitæ annis ad Dei glóriam strénue operári perseverávit. Præter sédulam enim Sanctimoniálium Vírginum curam totus in eo fuit, ut prædicatióne verbi Dei, sacraménti Pœniténtiæ administratióne quam plúrimas a salúte dévias ánimas Christo lucrifáceret. Quem caritátis ignem tum sacerdotibus, tum máxime seléctæ júvenum cohórti, quorum complúres suum Congregatióni nomen dedérunt, infúndere adlaborávit. Illud autem indeféssa sua ópera consecútus est, ut languescéntem pópuli fidem catholicúmque spíritum, non parum illa aetáte imminútum, corroboráret; talique succéssu étiam in Archidioecési Friburgénsi in paróchiis Triberg et Jestétten laborávit; dignus proptérea, quem Pjus séptimus virum apostólicum, Vindobonénsis cleri decus Ecclesiæque cólumen appelláret. Méritis tandem plenus et prodigiórum aliorúmque cæléstium charísmatum múnere illústris, septuagenárius obdormívit in Dómino, Idibus

Mártiis, anno millésimo octingentésimo vigésimo. Eum Leo décimus tértius miráculis clarum Beatórum catálogo, Pjus vero décimus novis fulgéntem signis Sanctórum fastis accénsuit.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam:

* Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **V.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno Lectiones de Homilia in Evang. Nolite timére, de Communi Conf. non Pont. 2 loco.

IX Lectio de Homilia Feriæ.

AD LAUDES

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

DEUS, qui beátum Cleméntem Mariam miro fidei róbre et invictæ constántiæ virtúte

decorásti: ejus méritis et exémplicis fac nos, quæsumus, ita fortes in fide et caritáte fervéntes; ut præmia consequámur æténa. Per Dóminum nostrum.

Et fit Com. Feriæ.

IN II VESPERIS

Ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. *Ŕ.* Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Hic vir despíciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Et fit Com. Feriæ.

FESTA APRILIS

Die 21 Aprilis

S. Conradi a Parzham

Confessoris Duplex

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. *(T. P. Allelúja.) Ŕ.* Stulam glóriæ índuit eum. *(T. P. Allelúja.)*

Ad Magnif. Ant. Similabo eum * viro sapienti, qui ædificávit domum suam supra petram. *(T. P. Allelúja.)*

Oratio

DEUS, qui misericórdiæ tuæ jánuam fidélibus patére voluísti: te súpplīces exorámus; ut, intercedénte beáto Conrádo Confessóre tuo, temporália subsidia nobis tribuas et æténa. Per Dóminum nostrum.

Et fit Com. S. Anselmi Ep., Conf. et Eccl. Doct.

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Ansélme, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei. *(T. P. Allelúja.)*

Ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. *(T. P. Allelúja.) Ŕ.* Et osténdit illi regnu Dei. *(T. P. Allelúja.)*

Oratio

DEUS, qui pópulo tuo æténnæ salútis beátum Ansélmum minístrum tribuísti: præsta, quæsumus; ut quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum nostrum.

In I Nocturno, si dicendæ sint de Communi, Lectiones Beátus vir, de

Communi Conf. non Pontificis 1
loco.

In II Nocturno

Lectio iv

CONRÁDUS, in ruráli
prædio ad oppidum
Parzham in diocési
Passaviénsi, piis honestisque
paréntibus natus, inde a púero
modéstia et solitúdinis amóre,
quanta futúrus esset sanctitate,
præmonstrávit. Mirus jam
tum in eo elucébat devotiónis
fervor, máxime cum in ecclésia
oráret; quam longe sitam, neque
itínere neque frígore frequentáre
solébat. Summo erga beátam
Vírginem amóre inflammátus,
quotídie ejus Rosárium assídue
iterábat, diebúsque festis persæpe
ad remotióra ipsíus Deíparæ
sanctuária pergébat: ex quibus
pedéstribus peregrinatióibus,
júgiter orádo susceptis, domum
remeábat sub vésperum fere
semper jejúnus. Integra juventúte
in agrórum cultúra transácta,
ut árcius Deo adhæreret eíque
libérius famularétur, mundo
valedicere státuit; quaprópter

perámplo património abdicáto,
annum agens primum supra
trigésimum inter fratres láicos
órdinis Minórum Capuccinórum
adnumerári obtínuit.

R. Honéstum fecit illum
Dóminus, et custodívit eum ab
inimícis, et a seductóribus tutávit
illum: * Et dedit illi claritátem
ætérnam. **V.** Justum dedúxit
Dóminus per vias rectas, et
osténdit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

STATIM ab emíssa professióne,
ad sanctæ Annæ convéntum
civitátis Vetœttingæ missus
fuit; locus autem célebris est
et frequentíssimus inter cétera
Germánicæ diciónis Mariána
sanctuária, ádeo ut plura
fidélium centéna millia illuc
singulis annis convéniant. Ob
tantum ad eándem civitátem
concúrsum, perdifficile in
coenóbio evádit janitóris offícium;
quod Conrádus, cui hujúsmodi
munus statim ab ejus advéntu
fúerat demandátum, ad óbítum
usque retínuit, et tamquam
exémpli apostolátum explévit.

Impiger in labóre, parcus in loquendo, erga páuperes largus, in peregrínis excipiéndis iuvandisque promptus, per annos quadragínta et ámplius ostiárii onus æquanímiter gessit, máximo incolárum et peregrinórum emoluménto, in ómnibus tum ánime tum córporis necessitatibus.

℞. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. 📖. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi

VIRTÚTIBUS ómnibus præclárus, siléntium summópere adamávit. Per diem subsecíva témporis moménta insumébat in quodam tuguriolo, jánuæ propínquo, e quo sanctíssimam Eucharístiam invísere et adoráre póterat; de nocte vero horas subripiébat somno, quas in fratrum conditório vel in ecclésia oratióni dabat. Etsi consensuísset, quiéti numquam se trádidit, sed

in labóribus piisque exercítiis ad extrémum usque perréxit. Revéra quadam die cum plúribus peregrinántium turmis satisfacísset, agnóvit córporis víribus prorsus destítui; ac trídúo post, undécimo Kaléndas Maji, obdormívit in Dómino, anno millésimo octingentésimo nonagésimo quarto, ætátis suæ septuagésimo quinto. Hunc Dei fámulum, heróicis virtútibus et miráculis clarum, Pjus Papa undécimus anno millésimo nongentésimo trigésimo inter Beátos réttulit; novisque miráculis fulgéntem, quadriénno post, idem Summus Póntifex Sanctórum fastis solémniter adscrípsit.

℞. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. 📖. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno Homilia in Evangel.
Sint lumbi, de Communi 1 loco.

Pro S. Anselmo:

Lectio ix

ANSÉLMUS, Augústæ Prætóriæ in finibus Italiæ, nobilibus et catholicis paréntibus natus, adolescens, pátria et bonis ómnibus derelictis, in monastério Beccénsi órdinis sancti Benedícti emíssa regulári professióne, in litteris et virtútibus assequendis mirum in modum profécit. Régibus, episcopis veneratióni fuit, et sancto Gregório séptimo étiam accéptus, qui tunc, persecutióibus agitátus, litteras amóris plenas ad eum dedit, se et Ecclésiám ejus oratióibus commédans. Defúnto Lanfránc archiepiscopo Cantuariénsi, ejus olim præceptóre, ad eiúsdem ecclésiæ régimen vocátus, verbo et exémplo, scriptis et concíliis celebrátis, prístinam pietátem et ecclesiásticam disciplínám redúxit. Sed cum mox Willélmus rex vi et minis jura Ecclésiæ usurpáre tentásset, ipseque invícte restitísset, bonórum direptiónem et exsílíum passus, Romam ad Urbánum secúndum

se cóntulit. A quo honorífice excéptus et summis láudibus ornátus, in Barénsi concílio Spíritum Sanctum étiam a Filio procedéntem, contra Græcórum errórem, innúmeris Scripturárum et sanctórum Patrum testimoniis propugnávit. Post mortem Willélmi, ab Henríco rege ejus fratre in Angliam revocatús obdormívit in Dómino.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

✠. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. (T. P. Allelúja.) **R.** Et osténdit illi regnu Dei. (T. P. Allelúja.)

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam, intra in gáudium Dómini tui. (T. P. Allelúja.)

Oratio

DEUS, qui misericórdiæ tuæ jánuam fidélibus patére voluísti: te súpplíces exorámus; ut, intercedénte beáto Conrado Confessóre tuo, temporália subsidia nobis tríbuas et æténa. Per Dóminum nostrum.

Et fit Com. S. Anselmi:

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam, dicit Dóminus. (T. P. Allelúja.)

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. (T. P. Allelúja.) **Ř.** Stolum glóriæ induit eum. (T. P. Allelúja.)

Oratio

DEUS, qui pópulo tuo æternæ salútis beátum Anselmum ministrum tribuísti: præsta, quæsumus; ut quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum nostrum.

IN II VESPERIS

Ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. (T. P. Allelúja.) **Ř.** Et osténdit illi regnu Dei. (T. P. Allelúja.)

Ad Magnif. **Ant.** Hic vir despiciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu. (T. P. Allelúja.)

Et fit Com. sequentis:

Ant. Lux perpétua lucébit

Sanctis tuis, Dómine, et æternitas temporum, allelúja.

Ÿ. Sancti et justí in Dómino gaudéte, allelúja. **Ř.** . Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Oratio

BEATÓRUM Mátyrum paritérque Pontíficum Sotéris et Caji nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur: et eórum comméndet orátio veneránda. (Per Dóminum nostrum.)

Deinde Com. S. Anselmi:

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Anselme, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei. (T. P. Allelúja.)

Ÿ. Amávit eum **et Oratio** Deus, qui pópulo, **ut supra.**

Die 23 Aprilis

S. Georgii **Martyris**

In Dicecesi: **Semiduplex**

In urbe Friburgensi:

Duplex majus

Ÿ. Sancti et justí in Dómino gaudéte, allelúja. **Ř.** . Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Ad Magnif. **Ant.** Lux perpétua

* lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

Oratio

DEUS, qui nos beáti Geórgii Mátyris tui méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut qui tua per eum beneficia póscimus, dono tuæ grátiae consequámur. Per Dóminum nostrum.

Et fit Com. præcedentis:

Ad Magnif. Ant. Sancti et justi * in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

℟. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. ℞. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Oratio

BEATÓRUM Mátyrum, paritérque Pontíficum Sotéris et Caji nos, quæsumus Dómine, festa tueántur: et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum nostrum.

In II Nocturno

Lectio iv

GEORGIVS nobilibus
paréntibus in
Cappadócia natus,

sancte ab illis et religiöse educátus est. Iis vita functis, adhuc adoléscens tribúnus militum factus, et áliis insignítus honóribus, sub Diocletiano Cæsare militávit. Verum cum ediíctis imperiálibus persecutióne in christiános cérneret ácrius desævire, id indigne ferens, opportúnum quoque fore illud témpus existimans ad salútem et ad martýrii glóriam, facultátibus suis in páuperes erogátis servisque libertáte donátis, zelo fidei ac religiónis accénsus, imperatórem adit Christúmque verum Deum libere conféssus, ipsum de sua ímpia in christiános crudelitáte constánter accúsat.

℞. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja.

℟. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exsultatióne obtinébunt. Et.

Lectio v

ADMIRÁTUS veheménter imperátor, quod Geórgius præter omnem opinióne christiánus esset, primo

blandis illum verbis ac magnis pollicitationibus, deinde minis poenarumque terroribus a fidei sententia conatur avertere. Sed cum nihil proficeret, nec ullo modo viri constantiam posset de pio et sancto proposito dimovere, jubet ipsum primo in carcerem trudi ibique diu affligi: tum verbis caesum, rota mucronibus obarmata laniari, deinde torreri sartagine varieque torqueri. Quam ille tormentorum vim ubi alacri ac forti animo tulisset, indeque incolumis mirabiliter evasisset, plurimos suo exemplo ad fidei constantiam excitavit.

R. In servis suis, allelúja,
* Consolábitur Deus, allelúja.

Ÿ. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi

IMPJUS autem persecutor, cum eximiam hujusmodi Mártiris fortitudinem non divinae virtuti, sed magicis artibus adscriberet, ipsum varie tortum atque in sententia nihilominus persistentem, securi percuti

jubet. Geórgjus igitur fórtiter data cervice, mártýrii coróna decorátus est Nono Kaléndas Maji, anno salutis humanæ ducentésimo nonagésimo. Córporis ejus reliquiæ diversas in regiones delátæ, máximo ab incolis habéntur honóre. Caput Romæ in Diaconía sancti Geórgii ad Velábrum honorífice asservátur; et ipsius Mártýris nomen non solum in Oriénte, ubi passus est, sed et in occíduis oris ubique claríssimum est. Antiquiorem inprimis intra Galliárum æque ac Germániæ fines nóminis ejus veneratióem testántur tum cœnobia multa, tum innúmeræ fere parochiáles ecclésiæ, quæ passim sub ejus invocatióne, plúribus abhinc sáeculis Deo dicátæ deprehendúntur.

R. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártýres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus

* In die solemnitatís et lætítiae, allelúja. **Ÿ.** Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit filios tuos in te. **In.** Glória. **In.**

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélíi secúndum
Joánnem

Lectio vii Cap. 15, 1-7

IN illo témpore: Dixit Jesus
discípulis suis: Ego sum vitis
vera: et Pater meus agricola est.
Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni
Epíscopi

Tractatus 80 in Joannem

DÉNIQUE cum de
Patre, tamquam de
agricola dixisset, quod
infructuósos pálmities tollat,
fructuósos autem purget, ut plus
áfferant, fructum, contínuo étiam
se ipsum mundatórem pálmitum
osténdens: Jam vos inquit, mundi
estis propter sermónem, quem
locútus sum vobis. Ecce, et ipse
mundátor est pálmitum, quod
est agricolæ, non vitis officium,
qui étiam pálmities operários
suos fecit: nam etsi non dant
incrementum, impéndunt tamen
áliquod adjumentum, sed non de
suo: quia sine me, inquit, nihil
potéstis fácere.

R. Ego sum vitis vera, et vos
pálmities: * Qui manet in me,
et ego in eo, hic fert fructum
multum, allelúja, allelúja. **Ÿ.**
Sicut diléxit me Pater, et ego
diléxi vos. **Qui.**

Lectio viii

AUDI étiam ipsos confiténtes:
Quid autem est Apóllo?
quid autem Paulus? Ministri,
per quos credidístis, et unicuíque
sicut Dóminus dedit. Ego
plantávi, Apóllo rigávit. Et hoc
ergo, sicut unicuíque Dóminus
dedit. Non itaque de suo. Jam
vero quod séquitur: Sed Deus
incrementum dedit; non per illos,
sed per seípsum facit. Excédit
hoc humánam humilitátem,
excédit angélicam sublimitátem:
nec omníno pértinet, nisi ad
agricolam Trinitátem.

R. Cándidi facti sunt Nazaræi
ejus, allelúja: splendórem Deo
dedérunt, allelúja: * Et sicut lac
coaguláti sunt, allelúja, allelúja.
Ÿ. Cándidióres nive, nitidióres
lacte, rubicundióres ébore
antíquo, sapphíro pulchrióres. **Et.**
Glória. Et.

Lectio ix

JAM vos mundi estis: mundi scilicet, atque mundandi: neque enim nisi mundi essent, fructum ferre potuissent. Et tamen omnem qui fert fructum, purgat agricola, ut fructum plus afferat. Fert fructum, quia mundus est: atque ut plus afferat, purgatur adhuc. Quis enim est in hac vita sic mundus, ut non sit magis magisque mundandus? Ubi si dixerimus, quia peccatum non habemus, nos ipsos seducimus, et veritas in nobis non est. Mundet itaque mundos, hoc est fructuosos, ut tanto sint fructuosiores, quanto fuerint mundiiores

Te Deum laudamus.

AD LAUDES

Ÿ. Pretiosa in conspectu Domini, allelúja. R̃. Mors Sanctorum ejus, allelúja.

Ad Bened. Ant. Filiæ Jerúsalem, * veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitatis et lætitiæ, allelúja, allelúja.

Oratio

DEUS, qui nos beáti Geórgii Mártyris tui méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut qui tua per eum beneficia póscimus, dono tuæ grátiae consequámur. Per Dóminum nostrum.

In Diœcesi Vesperæ de sequenti, Com. præcedentis:

Ad Magnif. Ant. Sancti et justi * in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Ÿ. Pretiosa, et Oratio Deus, qui nos, ut supra.

In urbe Friburgensi in Vesperis Com. sequentis:

Ant. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætéritas téporum, allelúja.

Ÿ. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja. R̃. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Oratio

DEUS, qui beátum Fidélem seráphico spíritus ardóre succénsum in veræ fidei propagatióne martýrii palma et gloriósis miráculis decoráre

dignátus es: ejus, quæsumus, méritis et intercessióne, ita nos per grátiam tuam in fide et caritaté confírma; ut in servítio tuo fidéles usque ad mortem inveníri mereámur. Per Dóminum nostrum.

Die 24 Aprilis

In territorio Hohenzollerano:

S. Fidelis a Sigmaringa

Martyris Duplex majus

Omnia ut in Breviario hac die.

Die 26 Aprilis

S. Trudperti Martyris

Duplex

Ant. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

Ÿ. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja. **R.** . Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Oratio

PRÆSTA quæsumus omnípotens Deus: ut intercedénte beáto Trudperto Mártire tuo, et a cunctis adversitatibus liberémur in corpore, et a pravis cogitacionibus mundémur in

mente. Per Dóminum nostrum.

Et fit Com. Ss. Cleti et Marcellini Pontificum et Martyrum:

Ant. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártires cum coronis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætitiæ, allelúja, allelúja.

Ÿ. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Oratio

BEATÓRUM Mártirum, paritérque Pontificum Cleti et Marcellini nos, Dómine, fóveat pretiósá conféssio: et pia júgiter intercésio tueátur. Per Dóminum nostrum.

In II Nocturno

Lectio iv

PRUDPÉRTUS génere Scotus regiáque stirpe proféctus, religiónis causa, Theodóro post Joánnem hoc nómine quartum Pontífice Máximo, Romam divíno amóre incénsus se cóntulit, ubi ómnia urbis loca sanctitaté conspícua circúmiens, flagrantíssimo pietátis afféctu venerabátur.

Inde in pátriam rédiens, quam vitæ suæ ratióem institúeret, eo in itínere sério cogitare coepit. Et vero magni illius Patriárchæ Abrahæ exémplum sequi decérnens, ómnibus hujus sæculi divítiis, propínquis patrióque solo ob Christi amórem relíctis, in solitárium quemdam Brisgójæ locum contemplatióni aptíssimum, impetráta ab Othbérto Habsburgénsis familiæ, dómino loci, licéntia habitánda, se recépit; ubi in hunc usque diem monastérium ejus nómine insignitum invísitur.

℞. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja.

℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exsultatióem obtinébunt. **Et.**

Lectio v

OTHBÉRTO, a quo prædictum locum dono accéperat, ob ejus singuláres virtútes carus mirum in modum fuit, quinímo auxiliis opibúque ejus adjútus, monastérium ibídem constrúxit. Tanta autem

humilitáte præditus dícitur, ut iis, qui in ædificio construéndo óperam dabant, ministráre non erubúerit. Oratióni instánte vacábat, castitátem perpétuo cóluit, jejúniis vigiliisque corpus maceráre non desistébat, mentem divínis contemplatióibus assidue exércuit. Hoc præter cétera hábuit, ut Dei amóre repléri vehementíssime sitíret. Ecclésiám prætérea suis mánibus ac labóribus magnis ædificáre aggréssus ópere formáque notábili perfécit, quam Sanctórum Apostolórum Petri et Pauli nómine Martínus Constantiénsis epíscopus solémni ritu consecrávit.

℞. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. **℣.** Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi

QUIBUS rebus feliciter conféctis, humáni géneris hostis sanctíssimum virum Trudpértum, insígnem Christi militem, frequéntius more suo

ex insidiis aggréssus, váriis tentationibus oppugnabat; quas ille jejúnio et oratione superabat, hisce pietátis armis invíctus. Advértens vero dæmon se in eo vincendo óperam pérdere, tímuit ne, si diu viveret hic Christi athléta, majóres de ipso quotidie reportáret triúmphos; ideo immísit in quorámdam hóminum scelestórum ánimos ejus interiméndi consílium, quo indúcti innocentíssimum virum per insídias interfecérunt sexto Kaléndas Maji, anno post Christum natum sexcentésimo quadragésimo tértio. Ejus corpus Othbértus honorífice (ut sanctum Mártyrem decébat) sepeliéndum curávit. Anno autem septingentésimo septuagésimo, cum ejus sanctíssimam vitam ac miracula, qua cooperánte Dómino et ante et post martýrium multa édedit, diligénter Stéphanus tértius. Póntifex Máximus cognovísset, solémni ritu illum in sanctorum Mártyrum númerum rétulit.

R. Filiæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum coronis,

quibus coronávit eos Dóminus
 * In die solemnitétis et lætítiæ, allelúja. **V.** Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit filios tuos in te. **In. Glória. In.**

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelíi secúndum
 Joánnem

Lectio vii **Cap. 15, 1-7**

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ego sum vitis vera: et Pater meus agrícola est. Et réliqua.

De Homíliá sancti Augustíni
 Epíscopi

Tractatus 81 in Joannem

ITEM se dixit esse Jesus, et discípulos suos pálmites, et agrícolam Patrem: unde jam pridem, sicut potúimus, disputátum est. In hac autem lectione, cum adhuc de seípso, qui est vitis, et de suis palmítibus, hoc est discipulis, loquerétur: Manéte, inquit, in me et ego in vobis: non eo modo illi in ipso, sicut ipse in illis. Utrúmque autem prodest non ipsi, sed illis: ita quippe in vite sunt pálmites,

ut viti non cónferant, sed inde accípiant unde vivant; ita vero vitis in palmítibus, ut vitále aliméntum subministret eis, non sumat ab eis.

R. Ego sum vitis vera, et vos pálmities: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. **Qui.**

Lectio viii

Ac per hoc, et manéntem in se habére Christum, et manére in Christo, discíplis prodest utrúmque, non Christo. Nam præciso pálmite, potest de viva radíce álius pulluláre; qui autem præcisus est, sine radíce non potest vivere. Dénique adjúngit, et dicit: Sicut palmes non potest ferre fructum a semetípso, nisi mánserit in vite: sic nec vos, nisi in me manséritis. Magna grátiae commendátio, fratres mei: corda ínstruit humílium, ora óbstruit superbórum.

R. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac

coaguláti sunt, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Candidiôres nive, nitidiôres lacte, rubicundiôres ébore antíquo, sapphíro pulchriôres. **Et.** Glória. **Et.**

Lectio ix

ECCE cui, si audent, respóndent, qui ignorántes Dei justítiam, et suam voléntes constitúere, justítiæ Dei non sunt subjécti. Ecce cui respóndent, sibi placéntes, et ad bona ópera faciéndã Deum sibi necessárium non putántes? Nonne huic resístunt veritáti, hómínes mente corrúpti, réprobi circa fidem, qui respóndent, et loquúntur iniquitátem, dicéntes: A Deo habémus, quod hómínes sumus; a nobis ipsis autem, quod justí sumus? Hæc sunt inánia præsumptiónis vestrae: et si est in vobis ullus sensus, horréte: qui enim a semetípso se fructum exístimat ferre, in vite non est; qui in vite non est, in Christo non est.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Ÿ. Pretiósã in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** Mors

Sanctorum ejus, allelúja.

Ad Bened. Ant. Filiae Jerúsalem,
* venite et videte Mátyres cum
corónis, quibus coronávit eos
Dóminus in die solemnitátis et
lætitiæ, allelúja, allelúja.

Oratio

PRÆSTA quæsumus omnipotens
Deus: ut intercedente
beato Trudperto Mátyre tuo,
et a cunctis adversitatibus
liberémur in corpore, et a pravis
cogitationibus mundémur in
mente. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commemoratio Ss. Cleti et
Marcellini:

Ant. Lux perpétua lucébit
Sanctis tuis, Dómine, et æternitas
tëporum, allelúja.

Ÿ. Sancti et justi in Dómino
gaudete, allelúja. **R.** . Vos elégit
Deus in hereditatem sibi, allelúja.

Oratio

BEATÓRUM Mátyrum,
paritéque Pontíficum Cleti
et Marcellíni nos, Dómine,

fóveat pretiósá conféssio: et pia
júgiter intercëssio tueátur. Per
Dóminum nostrum.

**Vesperæ de sequenti, Com.
præcedentis.**

Die 27 Aprilis

**S. Petri Canisii Confessoris
et Ecclesiæ Doctoris Duplex II
classis**

**Omnia de Communi Confessoris
non Pontificis, præter ea, quæ in
Breviario hac die habentur propria.**

**In I Vesperis fit tantum
Commemoratio præcedentis:**

Ad Magnif. Ant. Sancti et justi *
in Dómino gaudete, allelúja: vos
elégit Deus in hereditatem sibi,
allelúja.

Ÿ. Pretiósá **et Oratio** Præsta,
quæsumus, **ut supra.**

**Lectiones I Nocturni Sapiéntiam, de
Communi Doctorum.**

**In II Vesperis fit tantum
Commemoratio sequentis.**

FERIA IV INFRA HEBDOM. IV POST OCTAVAM PASCHÆ

In Dedicatione Ecclesiæ Cathedralis

DUPLEX I CLASSIS CUM OCTAVA COMMUNI

Omnia de Communi Dedicationis
Ecclesiæ, præter sequentia:

Lectio vi
(ex publicis documentis)

TEMPLUM hoc, mirificum
opus artis góthicæ,
per tria fere médii
ævi sǽcula, tam regnántium
quam cívium sédula cura,
largitióibus, labóribus
extrúctum, sub die quarta et
quinta Decémbris, anni millésimi
quingentésimi décimi tértii, fuit
Deo dedicátum in honórem
Dóminæ Nostræ in cælum
Assúptæ, Dedicationis autem
Festum póstea celebrándum
per Guliélmum Cardinále,
apostólicæ Sedis Legátum,
Domínicæ quintæ post
Pascha affixum fúerat. Sed,
témporum decúrsu, ob rerum
vicissitúdines, suppressa
Diocési Constantiénsi, in urbe
Friburgénsi Archiepiscopális

et Metropolitána Sedes erécta
est, atque ita ista Ecclésia,
nobilitáte et pulchritúdine in
tota regione princeps, facta
est cathedrális: quam Románi
Pontífices spirituálibus grátiis et
privilégiis auxérunt. Benedictus
vero Papa décimus quintus ejus
Dedicationis Anniversárium,
ante diem Festum Ascensionis
Dómini Nostri, quotánnis in
tota Diocési státuit recoléndum.
Grátias proinde omnipoténti Deo
referámus, qui templa manufácta
elégit et sanctificávit, ut nomen
ejus esset ibi, eumque rogémus,
ut omnes, qui huc deprecáturi
convénierint, intercedénte beáta
María Virgine, consolatiónis
grátiam consequántur.

Infra Octavam et in die Octava
Antiphonæ et Psalmi ad omnes
Horas et Versus Nocturnorum de
occurrenti Hebdomadæ die ut in
Psalterio; reliqua ut in Festo præter
Lectiones, quæ in 1 Nocturno dicuntur

de Scriptura occurrenti cum suis
Responsoriis de Tempore, in II et III in
Communi singulis diebus assignantur
propriæ.

Feria IV sequenti
In Octava Dedicationis
Ecclesiæ Cathedralis

Duplex majus

Pro utentibus Breviario antiquo
Lectiones III Nocturni de Feria IV infra
Octavam.

Pro Vigilia Ascensionis:

Lectio ix

Lectio sancti Evangélii secúndum
Joánnem

Lectio vii Cap. 17, 1-11

IN illo témpore: Sublevátis Jesus
óculis in cælum, dixit: Pater,
venit hora, clarifica Filium tuum.
Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni
Epíscopi

Tractus 104 in Joannem, sub med.

PÓTERAT Dóminus noster,
unigénitus et coætérnus
Patri, in forma servi, et ex
forma servi, si hoc opus esset,
oráre siléntio: sed ita se Patri

exhibére vóluit precatórem, ut
meminísset nostrum se esse
doctórem. Proinde eam, quam
fecit oratióem pro nobis, notam
fecit et nobis: quóniam tanti
magístri non solum ad ipsos
sermocinátio, sed étiam pro ipsis
ad Patrem orátio, discipulórum
est ædificátio: et si illórum,
qui hæc dicta áderant auditóri,
profécto et nostra, qui fuerámus
conscrípta lectóri.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes fit Com. Vigiliæ
Ascensionis:

Ant. Pater, venit hora, clarifica
Fílium tuum claritáte quam hábui,
priúsquam mundus esset, apud te,
allelúja.

Ÿ. In resurrectione tua, Christe,
allelúja. **℞.** Cæli et terra læténtur,
allelúja.

Oratio

DEUS, a quo bona cuncta
procédunt, largíre
supplicibus tuis: ut cogitémus,
te inspiránte, quæ recta sunt; et,
te gubernánte, éadem faciámus.
Per Dóminum nostrum.

Vesperæ de sequenti Festo
Ascensionis sine ulla Commemoratione.

FESTA MAJI

Die 16 Maji

S. Joannis Nepomuceni

Presbyteri et Martyris Duplex
majus

℣. Sancti et justi in Dómino
gaudéte, allelúja. ℞. . Vos elégit
Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Lux perpétua
* lucébit Sanctis tuis, Dómine, et
æternitas témporum, allelúja.

Oratio

DEUS, qui ob invictum beáti
Joánnis sacramentále
siléntium, nova Ecclésiám
tuam martýrii coróna decorásti:
da nobis ejus intercessióne
et exémplo, linguam caute
custodíre; ac ómnia pótius mala,
quam ánimæ detriméntum, in hoc
sæculo toleráre. Per Dóminum
nostrum.

Et fit Com. præcedentis:

Ant. Hic vir despiciens mundum
et terréna, triúmphans, divítias
cælo cóndidit ore, manu, allelúja.

℣. Justum dedúxit Dóminus per

vias rectas, allelúja. ℞. Et osténdit
illi regnum Dei, allelúja.

Oratio

DEUS, qui, ad christiánam
páuperum eruditiónem et
ad juvéntam in via veritátis
firmándam, sanctum Joánnem
Baptístam Confessórem excitásti,
et novam per eum in Ecclésiá
famíliam collegísti: concéde
propítius; ut ejus intercessióne
et exémplo, stúdio glóriæ tuæ
in animárum salúte fervéntes,
ejus in cælis corónæ partícipes
fieri valeámus. (Per Dóminum
nostrum.)

Deinde Com. S. Ubaldi Ep. et Conf.:

Ant. Sacerdos et Póntifex, et
virtútum ópifex, pastor bone in
pópulo, ora pro nobis Dóminum,
allelúja.

℣. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum, allelúja. ℞. Stulam
glóriæ induit eum, allelúja.

Oratio

AUXÍLIUM tuum nobis,
Dómine, quæsumus,
placátus impénde: et,
intercessióne beáti Ubáldi
Confessóris tui atque Pontíficis,

contra omnes diaboli nequítias
déteram super nos tuæ
propitiatiónis exténde. Per
Dóminum nostrum.

In II Nocturno

Lectio iv

IOÁNNES Nepomúci
Bohémiae óppido,
unde Nepomuceni
cognómen duxit, a paréntibus
ætáte provéctis, non sine
futúræ sanctitátis præságio,
flammiis supra nascéntis
domum mirabiliter collucéntibus,
ortus est. Cum infans in
gravem morbum incidisset,
beátæ Vírginis ope, cui
natum paréntes referébant
accéptum, e vitæ perículo evásit
incólumis. Egrégia índole,
piáque institutióne cæléstibus
indíciis obsequénte, inter sanctas
religiósasque exercitatiónes
puerítiam egit; nam ecclésiám
frequéter adíre, ac sacerdotibus
ad aras operántibus ministráre
in delíciis habébat. Zatécii
politióribus lítteris ad
humanitátem informátus,
Pragæ vero gravióribus

disciplínis excúltus, philosophiæ
theológiæ, sacrorúmque
cánonum magistérium et láuream
emérui. Sacerdotio initiátus,
atque a Sciéntia Sanctórum ad
lucra animárum rite comparátus,
ministério verbi Dei se pénitus
addixit. Cum igitur in vítiis
extirpándis, et revocándis
in vjam salútis errántibus,
eloquéntia et pietáte úberes
éderet fructus, inter canónicos
metropolitánæ ecclésiæ Pragénsis
cooptátus, mox sibi demandátam
Evangélii coram rege Wencesláo
quarto prædicándi provinciám
suscepit, eo succéssu, ut
Joánnis suásu multa rex fáceret,
magnóque in honóre ejus virtútes
habéret. Conspícuas tamen,
quas ille obtulit dignitátes, Dei
servus, ne a divíni verbi præcónio
avocarétur, constantíssime
recusávit.

R. Lux perpétua lucébit Sanctis
tuis, Dómine, * Et ætéritas
témporum, allelúja, allelúja.

V. Lætítia sempitérna erit
super cápita eórum: gáudium et
exultatióne obtinébunt. **Et.**

Lectio v

RÉGIS illum eleemósynis in páuperes erogándis præfèctum Joánna regína consciéntiæ sibi moderatórem ascívit. Cum autem Wencesláus ab officio institutóque decessísset, atque in vítia præceps abriperétur, piæ; autem cónjugis obtestatiónes et mónita graváte ferret, conténdere ausus est, ut in sacramentáli iudicio sacerdoti crédita regínæ arcána sibi a Joánnæ panderéntur. At Dei miníster blandítiis primum, torméntis deínde et cárceris squalóre tentátus, nefárice regis cupiditáti fórtiter óbstitit. Furéntem tamen Wencesláí ánimum cum ab exsecrándo propósito nec humána, nec divína jura deterrérent, suprénum agónem, quem instáre sibi athléta Christi nóverat, pópulo in contióne de impendéntibus étiam regni calamitátibus admónito, non obsécure prænuntiávit. Mox Boleslávjam profèctus, ad beátæ Vírginis imáginem antíquo cultu célebrem, cæléste præsidium ad certándum bonum certámen

effúsis précibus implorávit. Inde véspere reverténtem in pervigílio Domínicæ Ascensiónis rex e fenéstia conspicátus arcéssit; cumque veheméntius urgéret, et próxíam in aquis, si obluctári pérgeret, submersiónem intentáret, Joánnes invícta constántia terróres mínasque refutávit. Itaque regis império in Moldávam flumen Pragam intérfluens noctu dejéctus, illústrem martýrii corónam est consecútus.

R. In servis suis, allelúja,
 * Consolábitur Deus, allelúja.
Ÿ. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis.
 Consolábitur.

Lectio vi

SACRÍLEGUM fácinus clam patrátum, et Mártyris glóriam insígne prodígium divínitus patefécit. Ubi enim exánime corpus secúndo flúmine vehi cœpit, ardéntes faces aquis supernatántes et discurréntes apparuérunt. Quam ob rem ex aréna postrídie mane corpus elátum, canónici deinde, regis iram nihil tíméntes,

in metropolitánam ecclésiám solémni pompa intulérunt, et sepultáre mandárunť. Cum autem in dies invícti sacerdotís memória miráculis, et máxima fidélium eórum præcípué qui fama periclitántur, veneratióne crésceret, post annos demum ámplius trecéntos, in jurídica recognitióne córporis, quod sub humo támdiu jacúerat, lingua ejus incorrúpta et vívida repérta est: quæ sexto post anno judícibus a Sede apostólica delegátis exhibita, novo prodígio repénťe intúmuit, et subobscúrum rubórem in purpúreum commutávit. His ítaque aliísque signis rite probátis, Benedíctus décimus tértius Póntifex Máximus die décima nona mensis Mártii, anno salútis millésimo septingentésimo vigésimo nono, primum hunc sacramentális sigilli assertórem, arcáni fidem sángine obsignántem, sanctorum Mártýrum catálogo adscrípsit.

Ř. Filiæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártýres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus

* In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja. **Ÿ.** Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit filios tuos in te. **In.** Glória. **In.**

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélíi secúndum Matthæum

Lectio vii **Cap. 10, 26-32**

IN illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis: Nihil est opértum, quod non revelábitur; et occúltum, quod non sciétur. Et réliqua.

De Homilía sancti Hilárii
Epíscopi

**Comment. in Matthæum, can. 10,
post medium**

DÓMINUS diem judícii osténdit, quæ abstrúsam voluntátis nostræ consciéntiam prodet: et ea quæ nunc occúltá exstímántur, luce cognitiónis públicæ déteget. Igitur non minas, non consília, non potestátes insectántium monet esse metuéndas: quia dies judícii nulla hæc fuisse, atque inánia revelábit. Et quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine:

et quod in aure audítis, prædicáte super tecta. Non légimus Dóminum sólitum fuisse nóctibus sermocinári, et doctrínam in ténebris tradidisse: sed quia omnis sermo ejus carnálibus ténebræ sunt, et verbum ejus infidélibus nox est.

R. Ego sum vitis vera, et vos pálmities: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. **Qui.**

Lectio viii

ITAQUE id quod a se dictum est, cum libertáte fidei et confessiónis vult esse loquéndum. Idcirco quæ in ténebris dicta sunt prædicári jussit in lúmine: ut quæ secréto áurium commíssa sunt, super tecta, id est, excélso loquéntium præcónio audiántur. Constánter enim Dei ingerénda cognítio est, et profúndum doctrínæ evangélicæ secrétum in lúmine prædicatiónis apostólicæ revelándum: non timéntes eos, quibus cum sit licéntia in córpora, tamen in ánimam jus nullum est:

sed timéntes pótius Deum, cui perdéndæ in gehénna et ánimæ et córporis sit potéstas.

R. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Candidiôres nive, nitidiôres lacte, rubicundiôres ébore antíquo, sapphíro pulchriôres. **Et. Glória. Et.**

Pro S. Ubaldó:

Lectio ix

UBÁLDUS, Eugúbii in Umbria nóbili génere natus, a primis annis pietáte et lítteris egrégie est institútus; jamque adoléscent, ut uxórem dúceret, sæpe tentátus, nunquam tamen a propósito servándæ virginitátis recéssit. Sacerdos efféctus, patrimoníum suum paupéribus et ecclésiis distribuit. Canonicórum regulárium órdis sancti Augustíni institútum suscípiens, illud in pátriam tránstulit. Ab Honório secúndo summo Pontífice ecclésiæ Eugubínæ invítus præficitur, et episcopális consecratiónis múnere decorátur.

Factus forma gregis ex ánimo,
de consuéta vivéndi ratióne
nihil ádmodum immutávit, et in
omni virtútum génere enítuit.
Diútius infirmitátibus afflíctus,
Deo indesinénter grátias agébat.
Cum multis annis ecclésiám sibi
commíssam summa cum laude
gubernásset, sanctis opéribus et
miráculis clarus, quiévit in pace.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Ÿ. Pretiósá in conspéctu
Dómini, allelúja. R. Mors
Sanctorum ejus, allelúja.

Ad Bened. Ant. Fíliæ Jerúsalem,
* veníte et vidéte Mártyres cum
corónis, quibus coronávit eos
Dóminus in die solemnitátis et
lætítiæ, allelúja, allelúja.

Oratio

DEUS, qui ob invíctum beáti
Joánnis sacramentále
siléntium, nova Ecclésiám
tuam martýrii coróná decorásti:
da nobis ejus intercessióne
et exémplo, linguam caute
custodíre; ac ómnia pótius mala,
quam ánimæ detriméntum, in hoc
sæculo toleráre. Per Dóminum

nostrum.

Et fit Com. S. Ubaldi:

Ant. Euge, serve bone et
fidélis, quia in pauca fuísti fidélis,
supra multa te constitúam, dicit
Dóminus, allelúja.

Ÿ. Justum dedúxit Dóminus per
vias rectas, allelúja. R. Et osténdit
illi regnum Dei, allelúja.

Oratio

AUXÍLIUM tuum nobis,
Dómine, quæsumus,
placátus impénde: et,
intercessióne beáti Ubáldi
Confessóris tui atque Pontíficis,
contra omnes diaboli nequítias
dexteram super nos tuæ
propitiatiónis exténde. Per
Dóminum nostrum.

IN II VESPERIS

Ÿ. Pretiósá in conspéctu
Dómini, allelúja. R. Mors
Sanctorum ejus, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Sancti et justí *
in Dómino gaudéte, allelúja: vos
elégit Deus in hereditátem sibi,
allelúja.

Et fit Com. sequentis:

Ant. Similábo eum viro sapiénti,
qui ædificávit domum suam supra
petram, allelúja.

Oratio

DEUS, qui beátum Paschálem
Confessórem tuum mirífica
erga Córporis et Ságuinis
tui sacra mystéria dilectióne
decorásti: concéde propítius;
ut, quam ille ex hoc divíno
convívio spíritus percépit
pinguédinem, eándem et nos
percípere mereámur: Qui vivis.

Deinde fit Com. S. Ubaldi:

Ant. Amávit eum Dóminus,
et ornávit eum: stolam glóriæ
índuit eum, et ad portas paradísi
coronávit eum, allelúja.

Ÿ. Justum dedúxit et Oratio
Auxílium tuum, ut supra.

FESTA JUNII

Die 5 Junii

**S. Bonifatii Episcopi et
Martyris Duplex II classis**

Omnia ut in Communi Martyrum
Tempore Paschali, præter ea, quæ in
Breviario hac die habentur propria.

In I Vesperis fit Commemoratio
præcedentis.

In I Nocturno Lectiones A Miléto,
de Communi unius Martyris extra
Tempore Paschale 1 loco cum
Responsoriis Temporis Paschalis.

In II Vesperis fit Commemoratio
sequentis.

